

Jurisprudentie-bulletin RSJ 2015/7

zie ook www.rsj.nl

Inhoudsopgave jurisprudentiebulletin 2015 -7

<p>Zaaknummer: 15/1505/GA</p> <p>Datum uitspraak: 2 oktober 2015</p>	<p>Tegemoetkoming financieel</p>	<p>Tegemoetkoming ivm kwijtraken van klagers met kleding gevulde waszak. Klager heeft originele kassabonnen getoond. Aanleiding schadevergoedingsaspecten te betrekken bij hoogte tegemoetkoming. Toekenning tegemoetkoming van € 450,=.</p>	<p>Blz. 8</p>
<p>Zaaknummer: 15/1412/GA en 15/1459/GA</p> <p>Datum uitspraak: 24 september 2015</p>	<p>Bezoek; Voorwerpen op cel; Huisregels ; Ontvankelijkheid materieel</p>	<p>Ook in hvb zal directeur concreet op verzoeker toegesneden beslissing met betrekking tot bezoek zonder toezicht moeten nemen. Ten onrechte geen belangenafweging gemaakt bij afwijzende beslissing. Klager alsnog ontvankelijk in beklag en beklag gegrond. Detentiecentrum biedt mogelijkheid tot telefoneren en het gebruikmaken van een computer met internetverbinding. Hiermee wordt invulling gegeven aan het recht op family life op een manier die in overeenstemming is met het beginsel van minimale beperkingen. Weigering van laptop met Skype-faciliteit niet onredelijk of onbillijk. Beroep ongegrond.</p>	<p>Blz. 9</p>
<p>Zaaknummer: 15/0388/GA</p> <p>Datum uitspraak: 24 september 2015</p>	<p>Urineonderzoek; Disciplinaire straffen aanleiding; Tegemoetkoming financieel</p>	<p>A. Door deur open te laten tijdens afname urinecontrole is geen sprake van besloten plaats en is gehandeld in strijd met de wet. Beroep gegrond. B. Opmerking moet als uiting van boosheid van klager worden gezien en niet als belediging of bedreiging. Niet gebleken dat klager heeft gescholden. Gronden die aan disciplinaire straf ten grondslag liggen komen te ontvallen. Beroep gegrond en tegemoetkoming van in totaal € 60,=.</p>	<p>Blz. 10</p>

<p>Zaaknummer: 15/1486/GA (tussenbeslissing)</p> <p>Datum uitspraak: 24 september 2015</p>	<p>Dwangmedicatie; Behandelplan; Ontvankelijkheid materieel</p>	<p>Sprake van verlengingsbeslissing nu beslissing a-dwangbehandeling is genomen binnen 6 maanden na beëindiging van de in de p.i. voortgezette, in andere inrichting aangevangen, a-dwangbehandeling. Geen rechtstreeks beroep mogelijk, maar wegens proceseconomische redenen zal beroepscommissie zaak inhoudelijk behandelen. Verstrekking van (onderdelen van) behandelplan kan ook zonder uitdrukkelijke toestemming van klager. Beroep aangehouden. Directeur in gelegenheid gesteld noodzakelijke (onderdelen van) behandelplan over te leggen.</p>	<p>Blz. 12</p>
<p>Zaaknummer: 15/2144/GA</p> <p>Datum uitspraak: 23 september 2015</p>	<p>Ontvankelijkheid formeel; Ontvankelijkheid materieel</p>	<p>Klager bij brief verzocht bekend te maken of hij klachten wilde handhaven. Klager stelt dat hij brief nooit heeft ontvangen. Beslissing om klachten als ingetrokken te beschouwen gelijk gesteld met uitspraak beklagcommissie. Klager derhalve ontvankelijk in beroep. Klager liet zich bijstaan door raadvrouw. Beklagcommissie had brief ook aan raadvrouw dienen te versturen. Beslissing beklagcommissie in strijd met goede procesorde. Beroep gegrond. Terugwijzing naar beklagcommissie.</p>	<p>Blz. 14</p>

<p>Zaaknummer: 15/1477/GA en 15/1482/GA</p> <p>Datum uitspraak: 23 september 2015</p>	<p>Disciplinaire straffen aanleiding Tegemoetkoming financieel</p>	<p>Hoewel er een naar waarheid opgemaakt verslag van een medewerker is, had de directeur in dit geval nader onderzoek moeten verrichten naar de door klager gedane uitlatingen die klager betwist. Bij de beroepscommissie ontbreekt de overtuiging dat de omschreven uitlatingen als dermate opruiend en daarmee ontoelaatbaar zijn te beschouwen dat hierop met een straf moest worden opgetreden. De context waarin de uitlatingen zijn gedaan is niet duidelijk. Oplegging disciplinaire straf onredelijk en onbillijk. Beroep klager gegrond, tegemoetkoming € 70,=.</p>	<p>Blz. 15</p>
<p>Zaaknummer: 15/0410/GA</p> <p>Datum uitspraak: 11 september 2015</p>	<p>Arbeid en werkzaamheden; Bewegingsvrijheid binnen de inrichting</p>	<p>Insluiten tijdens arbeidstijd als gedetineerde op de wachtlijst staat voor de arbeid en die periode langer duurt dan twee weken onredelijk en onbillijk. Ook het staan op de wachtlijst langer dan vier weken is in beginsel onredelijk of onbillijk. Indien één of beide periodes overschreden worden, en er geen sprake is van uitzonderlijke omstandigheden, zal een tegemoetkoming moeten worden toegekend. Beroep directeur ongegrond.</p>	<p>Blz. 16</p>
<p>Zaaknummer: 15/1292/GA</p> <p>Datum uitspraak: 27 augustus 2015</p>	<p>Geweld en vrijheidsbeperkende middelen; Tegemoetkoming financieel</p>	<p>Alvorens te beslissen over de toepassing en voortdoring van het handboeienregime heeft wel steeds intern overleg plaatsgevonden, maar de uitkomsten daarvan zijn onvoldoende duidelijk gemaakt aan en besproken met klager. Beslissing niet redelijk en billijk. Beroep in zoverre gegrond, tegemoetkoming € 40,=.</p>	<p>Blz. 18</p>
<p>Zaaknummer: 15/2237/GB</p> <p>Datum uitspraak: 2 oktober 2015</p>	<p>Plaatsing/overplaatsing extern ongelijk regime, gelijk beveiligingsniveau niet EBI of longstay</p>	<p>Het tot enkele jaren geleden gevoerde beleid tot plaatsing van gedetineerden in een b.b.i. zonder regimair verlof is verlaten. Bestemmingsaanwijzingen zijn daarop aangepast. Aan klagsters verzoek te worden geplaatst in een b.b.i. zonder regimair verlof kan niet worden voldaan. Beroep ongegrond.</p>	<p>Blz. 19</p>

<p>Zaaknummer: 15/3067/GB</p> <p>Datum uitspraak: 28 september 201</p>	<p>Plaatsing/ overplaatsing eerste plaatsing gevangenis</p>	<p>Zelfmelder. Selectiefunctionaris dient een eigenstandige afweging van belangen te maken of uitstel van aanvang tenuitvoerlegging vrijheidsstraf noodzakelijk is en is hierbij gebonden aan de executieplicht en een spoedige tenuitvoerlegging. Selectiefunctionaris kan niet treden in rechtmatigheid van een vonnis van de rechter. Geen bijzondere omstandigheden die maken dat tenuitvoerlegging zou moeten worden opgeschort. Beroep ongegrond.</p>	<p>Blz. 20</p>
<p>Zaaknummer: 15/1741/GB</p> <p>Datum uitspraak: 22 september 2015</p>	<p>Plaatsing/overplaatsing extern ongelijk regime ongelijk beveiligingsniveau niet EBI of longstay Penitentiair programma</p>	<p>In verband met intrekking verblijfsvergunning en oplegging inreisverbod, komt klager niet langer in aanmerking voor deelname aan p.p. Selectiefunctionaris heeft mogen uitgaan van telefonisch contact met Officier van Justitie en hoefde de uitreiking van de beslissing van de IND aan klager niet af te wachten. Beroep ongegrond.</p>	<p>Blz. 22</p>
<p>Zaaknummer: 15/1928/GB</p> <p>Datum uitspraak: 22 september 2015</p>	<p>Ontvankelijkheid formeel</p>	<p>Klager was ten tijde van bestreden beslissing niet langer voorlopig gehecht en had derhalve geen belang meer bij een heroverweging. De Pbw, noch de Pm kent de mogelijkheid van een veroordeling van een/ beide partijen in de kosten van de procedure. Klager terecht niet-ontvankelijk verklaard in bezwaar.</p>	<p>Blz. 23</p>
<p>Zaaknummer: 15/2041/GM</p> <p>Datum uitspraak: 28 september 2015</p>	<p>Medische verzorging behandeling Tegemoetkoming financieel</p>	<p>Sprake van verstandelijke beperking, beperkte draagkracht en borderline persoonlijkheidsstoornis. Gelet op complexe problematiek en minimale zorgsetting niet redelijk om (frequentie van) begeleiding door psycholoog en/of psychiater af te bouwen. Beroep gegrond, tegemoetkoming € 25,=.</p>	<p>Blz. 23</p>
<p>Zaaknummer: 15/2291/GV</p> <p>Datum uitspraak: 22 september 2015</p>	<p>Verlof incidenteel</p>	<p>Mogelijkheid van incidenteel verlof voor levenslanggestrafte opgenomen in detentieplan. Frequentie van twee keer per jaar, voor duur van acht uur, niet op voorhand onredelijk/onbillijk. Dat verlof altijd onder bewaking moet plaatsvinden is, gelet op bijzondere omstandigheden, evenmin op voorhand onredelijk/onbillijk. Concrete toetsing kan pas plaatsvinden bij (afwijzende) beslissing op een verzoek. Beroep ongegrond.</p>	<p>Blz. 24</p>

<p>Zaaknummer: 15/2697/GV</p> <p>Datum uitspraak: 15 september 2015</p>	<p>Verlof algemeen</p>	<p>Gelet op recidiverisico en het risico op onttrekken aan voorwaarden heeft de Staatssecretaris redelijkerwijs kunnen concluderen dat bijzondere voorwaarden (locatiegebod met elektronisch toezicht, meldplicht en aanwezigheid tussen 23.00 en 07.00 uur) aan verlof moeten worden verbonden. Halvering duur verlof in verband met positieve urinecontrole. Beroep ongegrond.</p>	<p>Blz. 26</p>
<p>Zaaknummer: 15/2597/GV</p> <p>Datum uitspraak: 3 september 2015</p>	<p>Verlof algemeen</p>	<p>Klager heeft geen rechtmatig verblijf in Nederland, behoort tot de categorie strafrechtelijk gedetineerde vreemdelingen en zal na zijn detentie worden uitgezet. Bezwaar schort terugkeerbesluit niet op. Verzoek om voorlopige voorziening leidt er niet toe dat klagers verblijfsvergunning in afwachting van de uitspraak van de rechtbank komt te herleven. Beroep ongegrond.</p>	<p>Blz. 26</p>
<p>Zaaknummer: 15/3049/STA (wraking)</p> <p>Datum uitspraak: 17 september 2015</p>	<p>Bewegingsvrijheid afzondering en separatie</p>	<p>Reeds nu schorsingsvoorzitter X met vakantie is en een vervanger op schorsingsverzoeken beslist tijdens deze vakantie, moet het verzoek om wraking van schorsingsvoorzitter X worden afgewezen. De vervanger zal beslissen op het in het verzoekschrift tevens gedane verzoek om schorsing.</p>	<p>Blz. 28</p>
<p>Zaaknummer: 15/1149/TB</p> <p>Datum uitspraak: 25 september 2015</p>	<p>Plaatsing/ overplaatsing longstay; Motiveringsbeginsel</p>	<p>Aan ten tweede male gedane aanbeveling van LAP tot nader onderzoek klager in PBC is geen uitvoering gegeven. Inrichting ziet geen meerwaarde hierin. Staatssecretaris heeft geen kenbare afweging gemaakt tussen herhaalde advies LAP en advies inrichting. Beslissing onvoldoende gemotiveerd. Beroep gegrond en opdracht nieuwe beslissing.</p>	<p>Blz. 28</p>

Zaaknummer:

15/1505/GA

Datum uitspraak:

2 oktober 2015

Beroepscommissie:

Wit, mr. J.A.M. de
Bentham, R. Van
Boelens, drs. R.K.
Koster, mr. M.L. (secr.)

Beklagcommissie:

Beklagcommissiebeklagcommissie bij de
locatie Esserheem te Veenhuizen

Trefwoorden:

Tegemoetkoming financieel

Artikelen:

Pbw art. 68 lid 7

Samenvatting:

Tegemoetkoming ivm kwijtraken van klagers met kleding gevulde waszak. Klager heeft originele kassabonnen getoond. Aanleiding schadevergoedingsaspecten te betrekken bij hoogte tegemoetkoming. Toekenning tegemoetkoming van € 450,=.

Rechtsoverwegingen:

De directeur voert aan dat klager zijn beroepschrift te laat heeft ingediend en niet-ontvankelijk dient te worden verklaard in zijn beroep. Op grond van artikel 69, eerste lid, van de Pbw dient het met redenen omklede beroepschrift uiterlijk op de zevende dag na die van ontvangst van de uitspraak onderscheidenlijk de mondelinge mededeling van de uitspraak te worden ingediend. De uitspraak waarvan beroep is op 8 mei 2015 mondeling medegedeeld aan klager en de directeur. Het beroepschrift is gedateerd

11 mei 2015 en is op het secretariaat van de Raad ontvangen op 18 mei 2015. De beroepscommissie is ambtshalve bekend met het feit dat het soms langere tijd kan duren voordat post van een gedetineerde per reguliere post wordt bezorgd bij de geadresseerde en heeft onvoldoende aanleiding te twifelen aan de datum op het beroepschrift. Klager heeft derhalve tijdig beroep ingesteld en is daarin ontvankelijk. De beroepscommissie stelt voorop dat een tegemoetkoming is bedoeld voor het door klager ondervonden ongemak. In geval er sprake is van schade en indien deze schade eenvoudig is te begroten, kan aanleiding bestaan schadevergoedingsaspecten te betrekken bij de bepaling van de hoogte van de tegemoetkoming. De beroepscommissie is van oordeel dat de door klager geleden schade voldoende aannemelijk is geworden. De omstandigheid dat twee kassabonnen handgeschreven zijn, doet daar niet aan af. De beroepscommissie heeft in aanmerking genomen dat klager ter zitting de originele kassabonnen heeft getoond, alsmede kledingstukken die overeenkwamen met de niet-vermiste kledingstukken vermeld op de kassabonnen. Naar het oordeel van de beroepscommissie heeft de directeur op dit punt onvoldoende gemotiveerd verweer gevoerd. De beroepscommissie ziet dan ook aanleiding schadevergoedingsaspecten te betrekken bij het bepalen van de hoogte van de tegemoetkoming. Gelet hierop kan de beroepscommissie zich niet verenigen met de hoogte van de door de beklagcommissie toegekende tegemoetkoming. Het beroep zal dan ook gegrond worden verklaard en de beroepscommissie zal een hogere tegemoetkoming vaststellen. Met betrekking tot de tegemoetkoming overweegt de beroepscommissie als volgt. De door klager aangevoerde afschrijving wordt wellicht door verzekeringen

gehanteerd, maar kan in dit geval niet de leidraad zijn. Kleding daalt direct na aanschaf aanzienlijk in waarde. De beroepscommissie acht ruimte voor een tegemoetkoming van € 450,=, circa de helft van de aanschafwaarde nu de kleding vrij recent is aangeschaft.

Zaaknummer:

15/1412/GA en 15/1459/GA

Datum uitspraak:

24 september 2015

Beroepscommissie:

Pol, mr. U. van de
Boone, mr. M.
Moerings, prof.dr.mr. L.M.
Blankenspoor, mr. S. (secr.)

Beklagcommissie:

Beklagcommissiebeklagcommissie bij het
Detentiecentrum Zeist

Trefwoorden:

Bezoek; Voorwerpen op cel; Huisregels ;
Ontvankelijkheid materieel

Artikelen:

Pbw art. 9, 38, 45, 48, 60; EVRM art. 8;
Regeling model huisregels penitentiaire
inrichtingen hfdst 3.8.1

Samenvatting:

Ook in hvb zal directeur concreet op verzoeker toegesneden beslissing met betrekking tot bezoek zonder toezicht moeten nemen. Ten onrechte geen belangenafweging gemaakt bij afwijzende beslissing. Klager alsnog ontvankelijk in beklag en beklag gegrond. Detentiecentrum biedt mogelijkheid tot telefoneren en het gebruikmaken van een computer met

internetverbinding. Hiermee wordt invulling gegeven aan het recht op family life op een manier die in overeenstemming is met het beginsel van minimale beperkingen. Weigering van laptop met Skype-faciliteit niet onredelijk of onbillijk. Beroep ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

Ten aanzien van beklagonderdeel a. overweegt de beroepscommissie als volgt. Voorop wordt gesteld dat het Detentiecentrum Zeist aangemerkt wordt als een huis van bewaring nu uit artikel 9, tweede lid, sub d, van de Pbw volgt dat een huis van bewaring is bestemd voor opneming van personen in vreemdelingenbewaring. Op grond van hoofdstuk 3.8.1. van de bijlage bij de Regeling model huisregels penitentiaire inrichtingen, zoals laatst gewijzigd bij Regeling van de Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie van 17 april 2014, nr. 498187/14/DJI (Stcrt 30 april 2014, nr. 12251), kan een gedetineerde één keer per maand BZT ontvangen, indien de gedetineerde gedurende en aaneengesloten periode van drie maanden in één of meerdere normaal beveiligde gevangenissen verblijft. De beroepscommissie gaat voorbij aan het feit dat klager ten tijde van de aanvraag om BZT niet in een gevangenis maar in een huis van bewaring verbleef. In het licht van het arrest van het EHRM van 9 juli 2013 inzake Varnas vs Litouwen, klachtnummer 42615/06 en de uitspraak van de beroepscommissie van 29 augustus 2014 (14/1801/GA), zal de directeur ook in een huis van bewaring van geval tot geval het verzoek om BZT moeten beoordelen en daarbij een concreet op de verzoeker toegesneden beslissing moeten nemen. De beslissing tot afwijzing van een dergelijk verzoek is een beslissing als bedoeld in artikel 60, eerste lid, van de Pbw, waartegen

beklag open staat. De beroepscommissie zal de uitspraak van de beklagcommissie derhalve vernietigen en klager alsnog in zijn beklag ontvankelijk verklaren. In het onderhavige geval constateert de beroepscommissie dat door de directeur ten onrechte geen belangenafweging is gemaakt bij de afwijzende beslissing op klagers verzoek om BZT. De beroepscommissie zal het beklag derhalve gegrond verklaren. Gelet op de korte duur die klager ten tijde van het verzoek in detentie verbleef, acht zij geen termen aanwezig voor een tegemoetkoming. Ten aanzien van beklagonderdeel b. overweegt de beroepscommissie als volgt.

Hetgeen in beroep is aangevoerd kan naar het oordeel van de beroepscommissie niet tot een andere beslissing leiden dan die van de beklagcommissie. Hierbij neemt zij in aanmerking dat nadelige gevolgen van detentie voor familie- en gezinsleven onvermijdelijk zijn en dat de vraag is of er onder deze omstandigheden sprake is van een gerechtvaardigde inbreuk op artikel 8 EVRM. Nu door het detentiecentrum de mogelijkheid wordt geboden te telefoneren en gebruik te maken van een computer met internetverbinding, is de beroepscommissie van oordeel dat hiermee invulling wordt gegeven aan het recht op family life op een manier die in overeenstemming is met het beginsel van minimale beperkingen. De beroepscommissie onderkent dat aan het gebruik van een internetverbinding met Skype-faciliteit veiligheidsrisico's kunnen zijn verbonden, waarvan het voorkomen dan wel de controle daarop een onevenredige belasting kan opleveren voor de inrichting. Deze weigering kan dan ook niet als onredelijk of onbillijk worden aangemerkt. Het beroep zal derhalve ongegrond worden verklaard en de uitspraak van de beklagcommissie zal worden bevestigd. Ten

overvloede merkt de beroepscommissie het volgende op. Onweersproken is dat de huisregels van het Detentiecentrum Zeist niet zijn gepubliceerd. Dit geldt overigens ook voor de huisregels van andere inrichtingen. Daardoor zijn deze regels niet toegankelijk, hetgeen wel vereist is in de Europese regelgeving. Het verdient aanbeveling dat DJI een voorziening treft waardoor deze regels wel publiekelijk toegankelijk zijn.

Zaaknummer:

15/0388/GA

Datum uitspraak:

24 september 2015

Beroepscommissie:

Stolwerk, mr. M.J.
Kalmthout, prof.dr. A.M. van
Plaisir, MSc J.
Eijk, M. van (secr.)

Beklagcommissie:

Beklagcommissie/beklagcommissie bij de p.i.
Vught

Trefwoorden:

Urineonderzoek; Disciplinaire straffen
aanleiding; Tegemoetkoming financieel

Artikelen:

Pbw art. 30, 29 lid 3, 50 en 51

Samenvatting:

A. Door deur open te laten tijdens afname urinecontrole is geen sprake van besloten plaats en is gehandeld in strijd met de wet. Beroep gegrond. B. Opmerking moet als uiting van boosheid van klager worden gezien en niet als belediging of bedreiging. Niet gebleken dat klager heeft gescholden.

Gronden die aan disciplinaire straf ten grondslag liggen komen te ontvallen. Beroep gegrond en tegemoetkoming van in totaal € 60,=.

Rechtsoverwegingen:

Ten aanzien van het beklag als vermeld onder a. overweegt de beroepscommissie als volgt. Op grond van artikel 30, eerste lid, van de Pbw kan een gedetineerde verplicht worden urine af te staan. In artikel 30, tweede lid, van de Pbw is artikel 29, derde lid, van de Pbw van overeenkomstige toepassing verklaard op de urinecontrole. In dit laatstgenoemde artikel is – voor zover in beroep van belang – bepaald dat de afname van de urine op een besloten plaats plaatsvindt.

Uit eigen bevindingen van de beroepscommissie is gebleken dat de deur naar de ruimte waar de urinecontroles worden afgenomen, zich in de keuken bevindt en dat, wanneer de deur (half) open staat, gemakkelijk vanuit de keuken en de leefruimte de ruimte ingekeken kan worden. Wanneer de deur (half) open staat, is er derhalve naar het oordeel van de beroepscommissie geen sprake van een “besloten plaats” als bedoeld in artikel 29, derde lid, van de Pbw. De deur zou in beginsel gesloten moeten zijn.

Gelet op het verhandelde ter zitting, acht de beroepscommissie aannemelijk geworden dat de deur tijdens de afname van de eerste urinecontrole op een kier open stond en tijdens de afname van de tweede urinecontrole geheel open stond. Door de deur open te laten staan tijdens het afnemen van de urinecontrole is gehandeld in strijd met de wet. Het beroep zal dan ook in zoverre gegrond worden verklaard en aan klager zal een tegemoetkoming worden toegekend. De beroepscommissie zal de tegemoetkoming vaststellen op € 7,50.

Voor wat betreft het beklag onder b. overweegt de beroepscommissie dat de disciplinaire straf, zo blijkt uit de mededeling, aan klager is opgelegd, omdat hij het personeel zou hebben beledigd en zou hebben gescholden tijdens de rapportafhandeling. Uit de inlichtingen van de directeur volgt echter dat klager een straf opgelegd heeft gekregen omdat hij verbale bedreigingen heeft geuit richting het personeel.

Gelet op hetgeen ter zitting en uit de stukken naar voren is gekomen, is de beroepscommissie van oordeel dat het opleggen van een disciplinaire straf aan klager op 7 januari 2015 in verband met hetgeen zich in de gang richting de werkzaal heeft voorgedaan onredelijk en onbillijk moet worden geacht. Gebleken is dat klager geïrriteerd raakte als gevolg van de, volgens hem niet juist uitgevoerde, urinecontroles en zich daarover jegens een p.i.w.-er heeft geuit. Klager heeft een opmerking gemaakt die was gericht tegen een derde p.i.w.-er. De beroepscommissie is van oordeel dat een dergelijke opmerking als een uiting van boosheid moet worden gezien en niet als een belediging of bedreiging. Verder is de beroepscommissie niet gebleken dat klager bij de rapportafhandeling heeft gescholden. Daarmee komen de gronden die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen te ontvallen en dient het beklag alsnog gegrond te worden verklaard. Nu de rechtsgevolgen van de bestreden beslissing niet meer ongedaan zijn te maken, komt klager een tegemoetkoming toe. De beroepscommissie zal de tegemoetkoming vaststellen op € 52,50.

Zaaknummer:

15/1486/GA (tussenbeslissing)

Datum uitspraak:

24 september 2015

Beroepscommissie:

Stolwerk, mr. M.J.
Kalmthout, prof.dr. A.M. van
Plaisir, MSc J.
Eijk, M. van (secr.)

Trefwoorden:

Dwangmedicatie; Behandelplan;
Ontvankelijkheid materieel

Artikelen:

Pbw art. 46a, 46c, 46d, 46e, 60 lid 1, 68 lid 2, 72 lid 3; Pm art. 21b, 22; BW art. 7:457, 7:464

Samenvatting:

Sprake van verlengingsbeslissing nu beslissing a-dwangbehandeling is genomen binnen 6 maanden na beëindiging van de in de p.i. voortgezette, in andere inrichting aangevangen, a-dwangbehandeling. Geen rechtstreeks beroep mogelijk, maar wegens proceseconomische redenen zal beroepscommissie zaak inhoudelijk behandelen. Verstrekking van (onderdelen van) behandelplan kan ook zonder uitdrukkelijke toestemming van klager. Beroep aangehouden. Directeur in gelegenheid gesteld noodzakelijke (onderdelen van) behandelplan over te leggen.

Rechtsoverwegingen:

De beroepscommissie constateert dat uit de inlichtingen van de directeur volgt dat de in het PPC van de p.i. Amsterdam Over-Amstel aangevangen

dwangbehandeling, na overleg met de juridisch medewerker, in de p.i. Vught is voortgezet. De beroepscommissie gaat er daarbij – naar aanleiding van de nadere inlichtingen van de directeur – vanuit dat de indicatie door de behandelaar opnieuw is bevestigd. De a-dwangbehandeling is aldus weloverwogen voortgezet in het PPC van de p.i. Vught. Op 25 februari 2015 werd klager overgeplaatst naar de BPG, alwaar de a-dwangbehandeling, gelet op de aard van de afdeling, niet kon worden voortgezet. De beroepscommissie neemt derhalve als vaststaand aan dat de a-dwangbehandeling per die datum is geëindigd. Nu de in het beroep aan de orde zijnde beslissing tot a-dwangbehandeling op 8 mei 2015 – en derhalve binnen zes maanden na afloop van de termijn als bedoeld in artikel 46d, onder a, van de Pbw – is genomen, is sprake van een verlengingsbeslissing als bedoeld in artikel 46e, vijfde lid, van de Pbw. Op grond van artikel 72, derde lid, van de Pbw kan rechtstreeks beroep worden ingesteld tegen een beslissing als bedoeld in het eerste lid van artikel 46e van de Pbw. De verlengingsbeslissing op grond van artikel 46e, vijfde lid, van de Pbw wordt in artikel 72, derde lid, van de Pbw niet genoemd. De bewoordingen van artikel 72, derde lid, van de Pbw laten ook niet toe dat de beroepscommissie hierin de mogelijkheid van rechtstreeks beroep tegen de verlengingsbeslissing inleest, te meer niet nu tegen een dergelijke verlengingsbeslissing van de directeur, ingevolge artikel 60, eerste lid, van de Pbw, beklag openstaat. Klager had tegen de verlengingsbeslissing aldus, ingevolge artikel 60, eerste lid, van de Pbw, beklag bij de beklagcommissie moeten indienen.

De beroepscommissie betreurt dat de behandeling van het onderhavige beroep

inmiddels al ruim vier maanden in beslag heeft genomen. De verlengingsbeslissing dateert van 8 mei 2015 en heeft inmiddels geen werking meer. Omdat het vanuit het perspectief van klager van belang is een inhoudelijk oordeel te krijgen, zal de beroepscommissie wegens proceseconomische redenen het beroep in eerste en enige aanleg inhoudelijk behandelen (zie ook RSJ 8 april 2014, 13/3859/GA). Op grond van het bepaalde in artikel 68, tweede lid, van de Pbw dient de beroepscommissie een beslissing tot het toepassen van a-dwangbehandeling te toetsen aan de in de inrichting geldende wettelijke voorschriften en de redelijkheid en billijkheid. Hiervoor is het nodig dat de beroepscommissie toereikend wordt geïnformeerd. In dit kader heeft de beroepscommissie in haar uitspraak RSJ 2 april 2014, 13/3550/GA (tussenbeslissing) overwogen dat voor de beoordeling inzage in onderdelen van het behandelplan noodzakelijk is en dat in het toe te zenden (uittreksel van het) behandelplan (en/of eventuele overige stukken) in ieder geval moet staan: a. dat is voorzien in de mogelijkheid om, indien dit noodzakelijk is, ten aanzien van de betreffende gedetineerde een a-dwangbehandeling toe te passen (artikel 46c, aanhef en onder a, in samenhang gezien met artikel 46d van de Pbw); b. de diagnose van de stoornis van de geestvermogens van de gedetineerde (artikel 21b, eerste lid, aanhef en onder a, van de Pm); c. de therapeutische middelen, zo mogelijk gerelateerd aan de verschillende aspecten die in de stoornis te onderscheiden zijn, die zullen worden toegepast teneinde een zodanige verbetering van de stoornis van de geestvermogens van de gedetineerde te bereiken, dat het gevaar op grond waarvan deze in verband met zijn geestelijke gezondheidstoestand in

een daartoe krachtens artikel 14 van de wet aangewezen afdeling of inrichting behoeft te verblijven, wordt weggenomen (artikel 21b, eerste lid, aanhef en onder b, van de Pm); d. of er overeenstemming over het geneeskundig behandelplan is (artikel 21b, eerste lid, aanhef en onder c, van de Pm); e. welke minder bezwarende middelen zijn aangewend om het gevaar dat de stoornis van de geestvermogens de gedetineerde doet veroorzaken weg te nemen dan wel af te wenden (artikel 22, eerste lid, aanhef en onder a, van de Pm); f. de wijze waarop rekening wordt gehouden met de voorkeuren van de gedetineerde ten aanzien van de behandeling (artikel 22, eerste lid, aanhef en onder b, van de Pm); en g. het gevaar (als bedoeld in artikel 46a van de Pbw) dat de stoornis van de geestvermogens de gedetineerde doet veroorzaken.

De beroepscommissie merkt op dat klager geen toestemming heeft verleend om (onderdelen van) het behandelplan in het kader van de onderhavige procedure over te leggen. In dit opzicht is niet voldaan aan de hiervoor genoemde overweging omtrent (de inhoud van onderdelen van) het behandelplan.

De beroepscommissie acht zich, gelet op onder meer het bepaalde onder a. en d., ook niet voldoende ingelicht om inhoudelijk op het beroep te beslissen. Verstrekking van (onderdelen van) het behandelplan kan om de volgende reden ook zonder uitdrukkelijke toestemming van de betrokkene plaatsvinden. Uit artikel 46b, eerste lid, van de Pbw volgt dat in overleg met de gedetineerde die in verband met zijn geestelijke gezondheidstoestand verblijft in een PPC een behandelplan wordt vastgesteld. Geneeskundige behandeling, waaronder a-dwangbehandeling, kan, op grond van artikel 46c, aanhef en onder a, van de Pbw in samenhang gezien met

artikel 46d van de Pbw, alleen plaatsvinden als hierin is voorzien in het behandelplan. Ingevolge artikel 21b van de Penitentiaire maatregel (Pm) bevat het behandelplan in ieder geval de diagnose van de stoornis van de geestesvermogens van de gedetineerde en de therapeutische middelen die in verband hiermee worden toegepast. In geval er sprake is van een dwangbehandeling dient, op grond van artikel 22 Pm, ook in het behandelplan te worden opgenomen welke minder bezwarende middelen zijn aangewend ten einde het gevaar dat de stoornis kan veroorzaken af te wenden als ook de wijze waarop rekening is gehouden met de voorkeuren van de gedetineerde. Voor de beoordeling van een beslissing van de directeur tot het opleggen van een dwangbehandeling acht de beroepscommissie het, gelet op de hiervoor genoemde artikelen, noodzakelijk om kennis te nemen van (onderdelen van) het behandelplan. Artikel 7:457, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek (BW), dat op grond van artikel 7:464 BW van overeenkomstige toepassing is op de onderhavige situatie, luidt als volgt: "Onverminderd het in artikel 448 lid 3, tweede volzin, bepaalde draagt de hulpverlener zorg, dat aan anderen dan de patiënt geen inlichtingen over de patiënt dan wel inzage in of afschrift van de bescheiden, bedoeld in artikel 454, worden verstrekt dan met toestemming van de patiënt. Indien verstrekking plaatsvindt, geschiedt deze slechts voor zover daardoor de persoonlijke levenssfeer van een ander niet wordt geschaad. De verstrekking kan geschieden zonder inachtneming van de beperkingen, bedoeld in de voorgaande volzinnen, indien het bij of krachtens de wet bepaalde daartoe verplicht."Verstrekking van de wettelijk voorgeschreven, hiervoor genoemde, onderdelen van het behandelplan aan de beroepscommissie in het kader

van haar toetsing op grond van artikel 72, derde lid, van de Pbw, is naar het oordeel van de beroepscommissie aan te merken als een wettelijke verplichting in de zin van artikel 7:457, eerste lid, derde volzin, van het BW. De beroepscommissie is gelet op vorenstaande van oordeel dat het de directeur vrij staat, ook zonder toestemming van de betrokkene, (onderdelen van) het behandelplan aan de beroepscommissie te verstrekken. Hierbij dient de directeur wel af te wegen welke gegevens voor de beoordeling door de beroepscommissie noodzakelijk zijn (zie RSJ 13 december 2013, 13/2555/GA).De beroepscommissie zal de behandeling van het beroep derhalve aanhouden teneinde de directeur in de gelegenheid te stellen (de noodzakelijke onderdelen van) het behandelplan over te leggen.

Zaaknummer:

15/2144/GA

Datum uitspraak:

23 september 2015

Beroepscommissie:

Wit, mr. J.A.M. de
Rutten, mr. M.A.G.
Holten, mr. A. van der
Eijk, M. van (secr.)

Beklagcommissie:

Beklagcommissiebeklagcommissie bij de p.i.
Lelystad

Trefwoorden:

Ontvankelijkheid formeel; Ontvankelijkheid
materieel

Artikelen:

Pbw art. 64, 65 en 69

Samenvatting:

Klager bij brief verzocht bekend te maken of hij klachten wilde handhaven. Klager stelt dat hij brief nooit heeft ontvangen. Beslissing om klachten als ingetrokken te beschouwen gelijk gesteld met uitspraak beklagcommissie. Klager derhalve ontvankelijk in beroep. Klager liet zich bijstaan door raadsvrouw. Beklagcommissie had brief ook aan raadsvrouw dienen te versturen. Beslissing beklagcommissie in strijd met goede procesorde. Beroep gegrond. Terugwijzing naar beklagcommissie.

Rechtsoverwegingen:

De beklagformulieren zijn op 7 respectievelijk 10 april 2015 door de beklagcommissie ontvangen. Op 9 april 2015 heeft de beklagcommissie de stelbrief van 7 april 2015 van klagers raadsvrouw ontvangen. Het verweer van de directeur is wat betreft beide klachten gedateerd op 13 mei 2015. Bij brief van 19 mei 2015 heeft de beklagcommissie klager, naar aanleiding van zijn overplaatsing naar de locatie De Schie te Rotterdam, verzocht schriftelijk bekend te maken of hij zijn klachten wilde handhaven. Klager stelt dat hij deze brief nooit heeft ontvangen en dat hij eerst op 11 juni 2015, tijdens een bezoek van zijn raadsvrouw, bekend werd met het feit dat zijn klachten door de beklagcommissie als ingetrokken worden beschouwd. Klager kan in zijn beroep worden ontvangen nu de beroepscommissie de beslissing om de klachten als ingetrokken te beschouwen gelijk stelt met een uitspraak van de beklagcommissie waartegen ingevolge artikel 69, eerste lid, van de Pbw beroep open staat. De wettelijke regels bevatten geen voorschriften inzake het intrekken van klachten. Uit de brief van klagers raadsvrouw van 7 april 2015 (bij de beklagcommissie ontvangen op

9 april 2015) volgt dat klagers raadsvrouw bereid en in staat was om in ieder geval de klacht met kenmerk 2015-000172 nader toe te lichten. Nu bij de beklagcommissie bekend was dat klager zich ten aanzien van een van de klachten liet bijstaan door een rechtsbijstandsverlener, had het op de weg van de beklagcommissie gelegen om de brief van 19 mei 2015, waarin klager gevraagd werd of hij zijn klachten wilde handhaven, ook aan klagers raadsvrouw te versturen. Gelet op het vorenstaande is de beslissing van de beklagcommissie om de klachten als ingetrokken te beschouwen in strijd met een goede procesorde. Het beroep zal derhalve gegrond worden verklaard en de zaak zal worden teruggewezen naar de beklagcommissie teneinde te oordelen over het hier aan de orde zijnde beklag.

Zaaknummer:

15/1477/GA en 15/1482/GA

Datum uitspraak:

23 september 2015

Beroepscommissie:

Pol, mr. U. van de
Boone, mr. M.
Moerings, prof.dr.mr. L.M.
Blankenspoor, mr. S. (secr.)

Beklagcommissie:

Beklagcommissiealleensprekende
beklagrechter bij de p.i. Nieuwegein

Trefwoorden:

Disciplinaire straffen aanleiding;
Tegemoetkoming financieel

Artikelen:

Pbw art. 50, 51

Samenvatting:

Hoewel er een naar waarheid opgemaakt verslag van een medewerker is, had de directeur in dit geval nader onderzoek moeten verrichten naar de door klager gedane uitlatingen die klager betwist. Bij de beroepscommissie ontbreekt de overtuiging dat de omschreven uitlatingen als dermate opruiend en daarmee ontoelaatbaar zijn te beschouwen dat hierop met een straf moest worden opgetreden. De context waarin de uitlatingen zijn gedaan is niet duidelijk. Oplegging disciplinaire straf onredelijk en onbillijk. Beroep klager gegrond, tegemoetkoming € 70,=.

Rechtsoverwegingen:

Op grond van artikel 51, eerste lid, jo. artikel 50, eerste lid, van de Pbw kan de directeur aan een gedetineerde een disciplinaire straf opleggen, indien de gedetineerde betrokken is bij feiten die onverenigbaar zijn met de orde of de veiligheid in de inrichting dan wel met de ongestoorde tenuitvoerlegging van de vrijheidsbeneming. Onweersproken is dat op 6 februari 2015 een discussie heeft plaatsgevonden op de werkzaal waarbij klager betrokken was. De beroepscommissie begrijpt dat de gemoederen daarbij hoog opliepen. Bij de stukken is gevoegd een naar waarheid opgemaakt verslag van een medewerker van de technische dienst en de werkmeester. De beroepscommissie maakt uit het verslag op dat alleen de medewerker van de technische dienst bij de discussie aanwezig is geweest. Klager betwist de uitspraken te hebben gedaan als in het verslag weergegeven. In beginsel gaat de beroepscommissie uit van de juistheid van een naar waarheid opgemaakte verklaring van een personeelslid. In dit geval is de beroepscommissie van oordeel dat door de directeur nader onderzoek had moeten worden verricht naar de door

klager gedane uitlatingen. Daarbij neemt zij in aanmerking de ernst van de situatie, het feit dat klager ten stelligste betwist dergelijke uitspraken te hebben gedaan en de door klager overgelegde verklaringen van medegegetineerden die bij de discussie aanwezig waren. Bovendien ontbreekt bij de beroepscommissie de overtuiging dat de uitlatingen zoals omschreven in het verslag als dermate opruiend en daarmee ontoelaatbaar zijn te beschouwen dat hierop op de hiervoor omschreven wijze moest worden opgetreden. Het is ook niet duidelijk geworden binnen welke context de uitlatingen zijn gedaan. Bij een hoog oploeiende discussie had het op de weg van de werkmeester gelegen om hieraan een einde te maken en de deelnemers een waarschuwing te geven. Gelet op vorengaande is de beroepscommissie van oordeel dat onvoldoende onderzoek is verricht en dat de beslissing om aan klager een disciplinaire straf op te leggen als onredelijk en onbillijk dient te worden aangemerkt. Aan klager zal een tegemoetkoming worden toegekend van € 70,=.

Zaaknummer:

15/0410/GA

Datum uitspraak:

11 september 2015

Beroepscommissie:

Wit, mr. J.A.M. de
Rutten, mr. M.A.G.
Plaisir, MSc J.
Maes, mr. H.M.J.D. (secr.)

Beklagcommissie:

Beklagcommissiealleensprekende
beklagrechter bij de locatie Norgerhaven

Trefwoorden:

Arbeid en werkzaamheden;
Bewegingsvrijheid binnen de inrichting

Artikelen:

Pbw art. 20, 21 en 47

Samenvatting:

Insluiten tijdens arbeidstijd als gedetineerde op de wachtlijst staat voor de arbeid en die periode langer duurt dan twee weken onredelijk en onbillijk. Ook het staan op de wachtlijst langer dan vier weken is in beginsel onredelijk of onbillijk. Indien één of beide periodes overschreden worden, en er geen sprake is van uitzonderlijke omstandigheden, zal een tegemoetkoming moeten worden toegekend. Beroep directeur ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

Klager heeft gedurende zeven weken op de wachtlijst gestaan en is in die periode gedurende de voor de arbeid bestemde tijd ingesloten geweest. Ingevolge het bepaalde in artikel 47 van de Pbw hebben gedetineerden recht op deelname aan de in de inrichting beschikbare arbeid. Op de directeur rust derhalve de verplichting om voldoende arbeid in de inrichting te realiseren. Dat in de inrichting een wachtlijst gehanteerd wordt voor de periode dat niettemin onvoldoende arbeid beschikbaar is en dat vervolgens de gedetineerde die op de wachtlijst staat wordt ingesloten als er geen of onvoldoende personeel op de afdeling aanwezig kan zijn tijdens de voor de arbeid gereserveerde tijd, merkt de beroepscommissie niet aan als onredelijk of onbillijk. Naar het oordeel van de beroepscommissie dient evenwel zowel de termijn dat de gedetineerde op de wachtlijst staat, als de termijn waarbinnen hij tevens wordt ingesloten, te

worden begrensd. De termijn waarbinnen de gedetineerde op de wachtlijst staat en tegelijkertijd wordt ingesloten gedurende de voor arbeid gereserveerde tijd, dient in redelijkheid te zijn begrensd en wel tot een periode van twee weken, behoudens in geval van uitzonderlijke omstandigheden. Indien na ommekomst van deze periode het de directeur niet is gelukt voldoende arbeid te realiseren, is de beroepscommissie van oordeel dat insluiten als gevolg van het ontbreken van voldoende arbeid, als onredelijk of onbillijk moet worden aangemerkt. Op de directeur rust alsdan de verplichting voor een alternatief voor insluiting zorg te dragen.

Nu klager zeven weken ingesloten heeft gezeten, terwijl hij op de wachtlijst stond, moet deze periode voor zover deze de termijn van twee weken overschrijdt derhalve als onredelijk en onbillijk worden beschouwd. Of de wachttijd redelijk is, wordt mede bepaald door de bijzondere omstandigheden de inrichting betreffend en de inspanning die de directeur heeft verricht om zijn zorgplicht na te komen. Dergelijke bijzondere omstandigheden zijn in onderhavig geval door de directeur, behoudens diens verwijzing naar het aantal beschikbare arbeidsplaatsen en de voor de arbeid in aanmerking komende gedetineerden, aangevoerd noch aannemelijk geworden. Evenmin is gebleken dat de directeur zich heeft ingespannen voldoende arbeid binnen de inrichting te realiseren.

Onder deze omstandigheden moet de periode van zeven weken wachtlijst, voor zover deze de periode van vier weken overschrijdt, als onredelijk en onbillijk worden beschouwd.

Voor zover sprake is van overschrijding van één of beide hierboven vermelde periodes,

zal een tegemoetkoming moeten worden toegekend. De beroepscommissie beslist thans anders dan eerder in soortgelijke gevallen waarin ruimere periodes wachttijd in combinatie met insluiting als niet onredelijk en onbillijk werden aangemerkt en overweegt daartoe als volgt. Arbeid moet gezien worden als een belangrijke bezigheid die dienstbaar is aan de voorbereiding van de terugkeer van de gedetineerde in de samenleving. Daarnaast moet worden voorkomen dat gedetineerden aan beperkingen worden onderworpen die niet strikt noodzakelijk zijn voor het doel van de vrijheidsbeneming of in het belang van de handhaving van de orde of de veiligheid in de inrichting. Bovendien heeft de invoering van DBT, Promoveren en Degradieren, de positie van gedetineerden wat betreft de beperkingen waaraan zij noodgedwongen moeten worden onderworpen, niet verbeterd. Hetgeen in beroep is aangevoerd kan daarom – voor zover een en ander is komen vast te staan – niet leiden tot een ander oordeel dan dat van de beklagrechtter. Het beroep zal daarom ten aanzien van het beklag ongegrond worden verklaard en de uitspraak van de beklagrechtter zal, met aanvulling van de gronden, worden bevestigd. De beroepscommissie kan zich verenigen met de toegekende tegemoetkoming. Het beroep ten aanzien van dit onderdeel van uitspraak van de beklagrechtter zal eveneens ongegrond worden verklaard.

Zaaknummer:
15/1292/GA

Datum uitspraak:
27 augustus 2015

Beroepscommissie:

Stolwerk, mr. M.J.
Bentham, R. Van
Rutten, mr. M.A.G.
Blankenspoor, mr. S. (secr.)

Trefwoorden:

Geweld en vrijheidsbeperkende middelen;
Tegemoetkoming financieel

Artikelen:

Pbw art. 35 Geweldsinstructie penitentiaire inrichtingen art. 9 en 10

Samenvatting:

Alvorens te beslissen over de toepassing en voortdoring van het handboeienregime heeft wel steeds intern overleg plaatsgevonden, maar de uitkomsten daarvan zijn onvoldoende duidelijk gemaakt aan en besproken met klager. Beslissing niet redelijk en billijk. Beroep in zoverre gegrond, tegemoetkoming € 40,=.

Rechtsoverwegingen:

Ten aanzien van de toepassing van het handboeienregime van 21 februari tot 25 februari 2015 gedurende klagers verblijf in het PPC overweegt de beroepscommissie als volgt. Hetgeen in beroep is aangevoerd kan naar het oordeel van de beroepscommissie niet tot een andere beslissing leiden dan die van de beklagcommissie. Het beroep zal derhalve in zoverre ongegrond worden verklaard.

Ten aanzien van de toepassing van het handboeienregime van 25 februari 2015 tot en met 23 april 2015 gedurende klagers verblijf op de BPG-afdeling overweegt de beroepscommissie als volgt. Het wettelijk kader voor de toepassing van een (voortdurend) handboeienregime wordt gevormd door artikel 35 van de Pbw en de artikelen 9 en 10 van de Geweldsinstructie

penitentiaire inrichtingen. Toepassing van een dergelijk regime is ingrijpend voor de gedetineerde, zeker naarmate de duur ervan toeneemt. Derhalve is het van groot belang dat hem duidelijkheid wordt geboden omtrent de gevolgen van die toepassing voor hem, alsook dat hem inzicht wordt geboden in de afwegingen van de directeur die tot voortduring van dat regime hebben geleid. Voorts is het van belang dat de gedetineerde perspectief wordt geboden door uit te leggen welke verandering in gedrag van de gedetineerde wordt verwacht voordat tot stopzetting van het handboeienregime kan worden overgegaan. Uit de inlichtingen van de directeur wordt op zich voldoende aannemelijk dat er steeds intern overleg heeft plaatsgevonden alvorens te beslissen over de toepassing en voortduring van het handboeienregime. De uitkomsten daarvan zijn evenwel onvoldoende duidelijk gemaakt aan en besproken met klager. Gelet daarop moet worden geoordeeld dat de bestreden beslissing van de directeur bij afweging van alle belangen in strijd is met de redelijkheid en billijkheid. De beroepscommissie zal derhalve het beroep in zoverre gegrond verklaren, de uitspraak van de beklagcommissie in zoverre vernietigen en het beklag in zoverre alsnog gegrond verklaren. De beroepscommissie acht termen aanwezig voor het toekennen van een tegemoetkoming.

Zaaknummer:

15/2237/GB

Datum uitspraak:

2 oktober 2015

Beroepscommissie:

Pol, mr. U. van de Moerings, prof.dr.mr. L.M.

Rutten, mr. M.A.G.
Kokee, R. mr. (secr.)

Trefwoorden:

Plaatsing/overplaatsing extern ongelijk regime, gelijk beveiligingsniveau niet EBI of longstay

Artikelen:

Pbw art. 18

Samenvatting:

Het tot enkele jaren geleden gevoerde beleid tot plaatsing van gedetineerden in een b.b.i. zonder regimair verlof is verlaten. Bestemmingsaanwijzingen zijn daarop aangepast. Aan klagsters verzoek te worden geplaast in een b.b.i. zonder regimair verlof kan niet worden voldaan. Beroep ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

4.1. Klagster heeft verzocht het beroep mondeling te mogen toelichten. Dit verzoek, dat verder niet door klagster is toegelicht, wijst de beroepscommissie af. Zij acht zich op basis van stukken voldoende ingelicht om op het beroep te beslissen.

4.2. Op grond van artikel 3 van de Regeling selectie, plaatsing en overplaatsing van gedetineerden kunnen in een beperkt beveiligde inrichting gedetineerden worden geplaatst die een beperkt vlucht- en maatschappelijk risico vormen, een strafresistant hebben van maximaal achttien maanden, beschikken over een aanvaardbaar verlofadres en die zijn gepromoveerd (wijziging van de Regeling met ingang van 1 maart 2014, Stcrt. 2014, nr. 4617).4.3. Uit telefonische informatie van de selectiefunctionaris is gebleken dat het tot enkele jaren geleden gevoerde beleid tot

plaatsing van gedetineerden in een b.b.i. zonder regimair verlof op grond van artikel 20, tweede lid, van de Regeling is verlaten. De bestemmingsaanwijzingen op grond van artikel 8 van de Pbw zijn daarop aangepast. Aan het verzoek van klaagster kan reeds hierom niet worden voldaan. Het beroep zal daarom ongegrond worden verklaard. Het is de beroepscommissie ook indien de plaatsing in een b.b.i. zonder regimair verlof mogelijk zou zijn, niet duidelijk welk belang klaagster heeft bij een plaatsing in een dergelijke inrichting. Zonder regimair verlof, dat overigens op grond van artikel 19, tweede lid, van de Regeling alleen in de weekenden kan plaatsvinden, kan klaagster enkel via een aanvraag om incidenteel verlof de inrichting verlaten.

Zaaknummer:

15/3067/GB

Datum uitspraak:

28 september 2015

Beroepscommissie:

Pol, mr. U. van de Moerings, prof.dr.mr. L.M. Rutten, mr. M.A.G. Kokee, R. mr. (secr.)

Trefwoorden:

Plaatsing/overplaatsing eerste plaatsing gevangenis

Artikelen:

Pbw art. 17

Samenvatting:

Zelfmelder. Selectiefunctionaris dient een eigenstandige afweging van belangen te maken of uitstel van aanvang tenuitvoerlegging vrijheidsstraf

noodzakelijk is en is hierbij gebonden aan de executieplicht en een spoedige tenuitvoerlegging. Selectiefunctionaris kan niet treden in rechtmatigheid van een vonnis van de rechter. Geen bijzondere omstandigheden die maken dat tenuitvoerlegging zou moeten worden opgeschort. Beroep ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

4.1. Klager heeft verzocht zijn beroep mondeling te mogen toelichten. De beroepscommissie acht zich op grond van de stukken voldoende ingelicht om op het beroep te beslissen. Klager heeft zijn standpunt reeds uitvoerig schriftelijk toegelicht, onder overlegging van tal van documenten. Het verzoek zal daarom worden afgewezen.

4.2. De p.i. Tafelbergweg is een gevangenis met een regime van algehele gemeenschap en een beperkt beveiligingsniveau. Klager, die onherroepelijk is veroordeeld, kan in een gevangenis met een regime van algehele gemeenschap worden geplaatst.

4.3. Op grond van artikel 553 van het Wetboek van Strafvordering (Sv) geschiedt de tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen door het Openbaar Ministerie dan wel op voordracht van deze door de Minister van Veiligheid en Justitie. Op grond van artikel 561, eerste lid, Sv wordt voor zover de tenuitvoerlegging is toegelaten, de strafbeschikking of het vonnis of arrest zodra mogelijk ten uitvoer gelegd. Uit het vorenstaande vloeit de verplichting voort van het Openbaar Ministerie tot tenuitvoerlegging van een door de rechter opgelegde straf of maatregel. In het arrest van de Hoge Raad van 27 februari 2015 (ECLI:NL:HR:2015:500) heeft de Hoge Raad dit uitgangspunt nog eens bevestigd en onder meer bepaald:

“Een veroordelende beslissing van de strafrechter moet worden ten uitvoer gelegd. (...) Dit is slechts anders als de beslissing nog niet vatbaar is voor tenuitvoerlegging, of als de executiebevoegdheid is vervallen op de voet van een wettelijk voorschrift, zoals in geval van een op de wet gegrond gratiebesluit.”. Het gesloten stelsel van rechtsmiddelen in strafzaken brengt bovendien mee dat het Openbaar Ministerie de juistheid van een rechterlijke beslissing en de wijze van totstandkoming daarvan niet zelf aan een toetsing mag onderwerpen (HR 24 mei 1991, nr. 14202, NJ 1991, 646).

4.4. Ook in artikel 2, derde lid, van de Pbw is het beginsel van een zo spoedig mogelijke tenuitvoerlegging van vrijheidsstraffen of vrijheidsbenemende maatregelen neergelegd. Op grond van artikel 15, eerste en derde lid, van de Pbw is de selectiefunctionaris belast met de plaatsing van personen ten aanzien van wie de tenuitvoerlegging van vrijheidsstraffen of vrijheidsbenemende maatregelen is gelast. In het vierde lid van artikel 15 van de Pbw is bepaald dat de selectiefunctionaris daarbij de aanwijzingen van het Openbaar Ministerie in aanmerking neemt. Bij personen die in aanmerking komen voor de zelfmeldprocedure zal de selectiefunctionaris een eigenstandige afweging van belangen moeten maken. De selectiefunctionaris zal moeten beoordelen of er bijzondere omstandigheden zijn die het noodzakelijk maken het moment van aanvang van de tenuitvoerlegging van de straf of maatregel uit te stellen. Daarbij zal ook voor de selectiefunctionaris het beginsel van executieplicht dienen te gelden alsmede het uitgangspunt van een spoedige tenuitvoerlegging. Verder kan ook de selectiefunctionaris niet treden in de rechtmatigheid van een vonnis van de rechter.

4.5. De beroepscommissie stelt vast dat klager door de strafrechter onherroepelijk is veroordeeld tot een vrijheidsstraf. Tevens is uit de stukken gebleken dat de verzoeken tot gratieverlening aan klager zijn afgewezen, laatstelijk op 24 augustus 2015. Naar het oordeel van de beroepscommissie zijn er geen bijzondere omstandigheden die maken dat de tenuitvoerlegging desondanks zou moeten worden opgeschort. De stelling van klager dat hij een gunstige beslissing verwacht van de belastingkamer van de Hoge Raad is geen bijzondere omstandigheid. Temeer nu op voorhand niet vast staat dat deze uitspraak consequenties zal hebben voor de aan klager in zijn strafzaak opgelegde vrijheidsstraf, dan wel de beslissing op een alsdan nog in te dienen nieuw gratieverzoek. Hetgeen klager overigens heeft aangevoerd kan niet tot een ander oordeel leiden. Gelet hierop kan de beslissing van de selectiefunctionaris, bij afweging van alle in aanmerking komende belangen, niet als onredelijk of onbillijk worden aangemerkt. De beroepscommissie neemt daarbij in aanmerking dat voor de aanvang op 1 oktober 2015 van de detentie naar verwachting uitspraak zal worden gedaan in de door de klager gevraagde voorlopige voorziening om de Staat te gelasten de executie verder op te schorten. Het beroep zal daarom ongegrond worden verklaard.

4.6. Klager heeft tevens bezwaren geuit tegen zijn plaatsing in een normaal beveiligde inrichting. Uit de beslissing van de selectiefunctionaris op het door klager ingediende bezwaarschrift begrijpt de beroepscommissie dat klagers bezwaren in zoverre zijn gehonoreerd, dat hij thans in een inrichting met een beperkt beveiligingsniveau (b.b.i.) zal worden geplaatst. Niet aannemelijk is geworden dat met klager voor zijn schorsing op 10

januari 2013 afspraken zijn gemaakt over verdere fasering naar een z.b.b.i. Klager kan na aanvang van zijn detentie alsnog om plaatsing in een z.b.b.i. verzoeken. Het beroep zal in zoverre ongegrond worden verklaard.

Zaaknummer:

15/1741/GB

Datum uitspraak:

22 september 2015

Beroepscommissie:

Stolwerk, mr. M.J.

Moerings, prof.dr.mr. L.M.

Rutten, mr. M.A.G.

Kokee, R. mr. (secr.)

Trefwoorden:

Plaatsing/overplaatsing extern ongelijk regime ongelijk beveiligingsniveau niet EBI of longstay; Penitentiair programma

Artikelen:

Pm art. 6

Samenvatting:

In verband met intrekking verblijfsvergunning en oplegging inreisverbod, komt klager niet langer in aanmerking voor deelname aan p.p. Selectiefunctionaris heeft mogen uitgaan van telefonisch contact met Officier van Justitie en hoefde de uitreiking van de beslissing van de IND aan klager niet af te wachten. Beroep ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

4.1. Op grond van artikel 6 aanhef en onder b van de Pm komen gedetineerden die na de tenuitvoerlegging van de vrijheidsstraf gevolg dienen te geven aan de op hen

rustende vertrekplicht of die uitgeleverd worden niet in aanmerking voor deelname aan een p.p.

4.2. Bij beschikking van 14 april 2015 heeft de Staatssecretaris besloten de verblijfsvergunning van klager in te trekken en hem een inreisverbod op te leggen voor de duur van 10 jaren. Deze beslissing heeft tot gevolg dat klager geen rechtmatig verblijf in Nederland meer heeft en kan worden uitgezet. Klager heeft tegen deze beslissing een bezwaarprocedure aangespannen, doch het indienen van bezwaar heeft geen schorsende werking.

4.3. Gelet op het vorenstaande komt klager niet langer in aanmerking voor deelname aan een p.p. en kan de beslissing van de selectiefunctionaris van 28 april 2015 niet als onredelijk of onbillijk worden aangemerkt. De omstandigheid dat de beslissing tot beëindiging van het p.p. is genomen nog voor het moment waarop de beschikking van de Staatssecretaris op 29 april 2015 aan klager is uitgereikt, heeft niet tot gevolg dat de beslissing van de selectiefunctionaris op onjuiste gronden is genomen. Uit het selectieadvies wordt duidelijk dat reeds op 24 april 2015 en na telefonisch contact tussen de Officier van Justitie en de directeur van de p.i. Leeuwarden het vooruitzicht bestond dat hem de beschikking, die is gedateerd op 14 april 2015, zou worden uitgereikt. De selectiefunctionaris heeft hiervan mogen uitgaan.

De beroepscommissie merkt verder op dat de bepaling van voornoemd artikel 6 van de Pm en het ontbreken van schorsende werking aan het instellen van bezwaar tegen de beschikking van de Staatssecretaris geen ruimte laat om rekening te houden met de mogelijke uitkomsten van de vreemdelingrechtelijke procedure, ook al zou dat betekenen dat bij een eventueel

gegrond verklaard bezwaar of beroep klager feitelijk geen gebruik meer kan maken van detentiefasering. Het beroep zal daarom ongegrond worden verklaard.

Zaaknummer:

15/1928/GB

Datum uitspraak:

22 september 2015

Beroepscommissie:

Stolwerk, mr. M.J.
Moerings, prof.dr.mr. L.M.
Rutten, mr. M.A.G.
Koster, mr. M.L. (secr.)

Trefwoorden:

Ontvankelijkheid formeel

Artikelen:

Pbw art. 17 lid 3

Samenvatting:

Klager was ten tijde van bestreden beslissing niet langer voorlopig gehecht en had derhalve geen belang meer bij een heroverweging. De Pbw, noch de Pm kent de mogelijkheid van een veroordeling van een/ beide partijen in de kosten van de procedure. Klager terecht niet-ontvankelijk verklaard in bezwaar.

Rechtsoverwegingen:

Namens klager is verzocht het beroep ter zitting te behandelen. De beroepscommissie acht zich, mede gelet op hetgeen hierna wordt overwogen, voldoende ingelicht om op het beroep te beslissen en wijst het verzoek af.

Klager is bij beslissing van 4 mei 2015 geselecteerd voor plaatsing op de TA. Op 10

mei 2015 heeft klager tegen deze beslissing een bezwaarschrift ingediend. Op 22 mei 2015 is de voorlopige hechtenis geschorst. Nu klager ten tijde van de beslissing op bezwaar van 15 juni 2015 niet langer voorlopig was gehecht, had klager geen belang meer bij een heroverweging. Hierbij heeft de beroepscommissie in aanmerking genomen dat klager weliswaar in bezwaar heeft verzocht om een vergoeding 'kosten rechtens', maar de Pbw, noch de Penitentiaire maatregel kent de mogelijkheid van een veroordeling van een of beide partij(en) in de kosten van de procedure en/of rechtsbijstand. Voor zover klager aanvoert dat hij ten onrechte niet is gehoord in bezwaar, overweegt de beroepscommissie dat de selectiefunctionaris ingevolge artikel 17, derde lid, van de Pbw de betrokkene in de gelegenheid stelt schriftelijk of mondeling diens bezwaar toe te lichten, tenzij het aanstonds kennelijk niet-ontvankelijk, kennelijk ongegrond of kennelijk gegrond acht. Gelet op het voorgaande zal het beroep dan ook ongegrond worden verklaard.

Zaaknummer:

15/2041/GM

Datum uitspraak:

28 september 2015

Beroepscommissie:

Jörg, mr. N.
Wouda, drs. J.E.
Boer, J.G.J. de
Gemert, mr. H.S. van (secr.)

Trefwoorden:

Medische verzorging behandeling;
Tegemoetkoming financieel

Artikelen:

Pm art. 28

Samenvatting:

Sprake van verstandelijke beperking, beperkte draagkracht en borderline persoonlijkheidsstoornis. Gelet op complexe problematiek en minimale zorgsetting niet redelijk om (frequentie van) begeleiding door psycholoog en/of psychiater af te bouwen. Beroep gegrond, tegemoetkoming € 25,=.

Rechtsoverwegingen:

Uit de stukken, met name de omtrent klaagster uitgebrachte psychologische Pro Justitiarapportage, en de medische gegevens volgt dat bij klaagster sprake is van een verstandelijke beperking, beperkte draagkracht en een borderline persoonlijkheidsstoornis. De rapporterende psycholoog B. heeft vastgesteld dat bij klaagster haar draaglast haar draagkracht overschrijdt.

Naar het oordeel van de beroepscommissie is het, gelet op klaagsters complexe problematiek en de minimale zorgsetting waarin zij verblijft, niet redelijk of billijk om haar de boven beschreven beperkte begeleiding door de inrichtingspsycholoog en/of - psychiater te bieden en voorts - op een speculatieve grond - de frequentie van die behandeling af te bouwen. Uit de stukken blijkt overigens niet wat de reden is geweest om klaagster niet in een PPC te plaatsen of waarom de mogelijkheid van plaatsing in een GGZ-voorziening niet nader is gezien.

De beroepscommissie acht het bovenstaande in strijd met de in artikel 28 Pm neergelegde norm. Het beroep zal derhalve gegrond worden verklaard. Zij kent klaagster een tegemoetkoming toe van € 25,=.

Zaaknummer:

15/2291/GV

Datum uitspraak:

22 september 2015

Beroepscommissie:

Pol, mr. U. van de Boone, mr. M. Rossem-Broos, mr. R.S.T. van Koster, mr. M.L. (secr.)

Trefwoorden:

Verlof incidenteel

Artikelen:

Pbw art. 72 lid 2; Regeling tijdelijk verlaten van de inrichting art. 21

Samenvatting:

Mogelijkheid van incidenteel verlof voor levenslanggestrafte opgenomen in detentieplan. Frequentie van twee keer per jaar, voor duur van acht uur, niet op voorhand onredelijk/onbillijk. Dat verlof altijd onder bewaking moet plaatsvinden is, gelet op bijzondere omstandigheden, evenmin op voorhand onredelijk/onbillijk. Concrete toetsing kan pas plaatsvinden bij (afwijzende) beslissing op een verzoek. Beroep ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

Achtergrond

Bij uitspraak van 19 mei 2015 heeft de beroepscommissie klagers beroep gericht tegen de beslissing van 1 september 2014 gegrond verklaard, de bestreden beslissing vernietigd en de Staatssecretaris opgedragen om binnen een termijn van twee maanden een nieuwe beslissing te nemen toegespitst op incidenteel verlof, in het kader van de resocialisatie van klager en als

onderdeel van zijn detentieplan (RSJ 19 mei 2015, 14/3242/GV eindbeslissing). Op 8 juli 2015 heeft de Staatssecretaris uitvoering gegeven aan deze uitspraak en – onder meer – beslist dat in klagers detentieplan wordt opgenomen dat tweemaal per jaar op klagers verzoek aan klager incidenteel verlof kan worden verleend en de Staatssecretaris klagers verzoek om verlof voor 2015 tegemoet ziet. Ontvankelijkheid

Op grond van artikel 72, tweede lid, van de Pbw heeft de gedetineerde het recht tegen een hem betreffende beslissing aangaande verlof, voor zover hiertegen geen beklag ingevolge artikel 60, eerste en tweede lid, openstaat, een met redenen omkleed beroepschrift in te dienen bij de commissie, bedoeld in artikel 73, eerste lid. Nu uit de op 25 augustus 2015 namens de Staatssecretaris verstrekte inlichtingen is gebleken dat klagers detentieplan is vastgesteld door de Staatssecretaris, stelt de beroepscommissie vast dat sprake is van een beslissing aangaande verlof, waar geen beklag ingevolge artikel 60 van de Pbw tegen openstaat. Klager kan dan ook worden ontvangen in zijn beroep.

Inhoudelijk

In de uitspraak RSJ 19 mei 2015, 14/3242/GV (eindbeslissing) heeft de beroepscommissie onder meer overwogen dat voor resocialisatie algemeen verlof de meest aangewezen vorm is, maar klager niet voor deze vorm van verlof in aanmerking komt. De beroepscommissie heeft geoordeeld dat, nu resocialisatie noodzakelijk wordt geacht en incidenteel verlof wel mogelijk is, incidenteel verlof in klagers geval de meest passende verlovorm is. Hierbij heeft de beroepscommissie in aanmerking genomen dat dit verlof zo nodig onder begeleiding of bewaking kan plaatsvinden. Incidenteel verlof kan ingevolge artikel 21, eerste lid, van de Regeling worden verleend voor het bijwonen

van gebeurtenissen in de persoonlijke sfeer van de gedetineerde, waarbij zijn aanwezigheid noodzakelijk is. Ingevolge het tweede lid van dat artikel kan incidenteel verlof indien nodig onder begeleiding of bewaking plaatsvinden. Ingevolge het derde lid wordt incidenteel verlof niet verleend, indien de gedetineerde binnen een maand na de beoogde verlofdatum in aanmerking komt voor invrijheidstelling of regimesgebonden of algemeen verlof. In de artikelen 22 tot en met 31 van de Regeling is voorts een aantal gevallen opgesomd waarin incidenteel verlof kan worden verleend. Die opsomming is niet limitatief. Namens de Staatssecretaris is op 8 juli 2015 – voor zover thans van belang – beslist in klagers detentieplan op te nemen dat tweemaal per jaar op verzoek van klager aan klager incidenteel verlof kan worden verleend. Voorts is beslist dat het verlof niet langer duurt dan acht uur per dag, het verlof altijd onder bewaking van minimaal twee personen zal plaatsvinden en tussen het verlof en het vorige verlof altijd minimaal vier maanden zit (en dit voor 2015 een kortere periode kan zijn). De beroepscommissie is van oordeel dat voornoemde beslissing van de Staatssecretaris niet als onredelijk of onbillijk kan worden aangemerkt. De beroepscommissie acht de frequentie van tweemaal per jaar (een verzoek tot) incidenteel verlof voor de duur van acht uur niet op voorhand onredelijk of onbillijk. Evenmin acht de beroepscommissie de beslissing dat het verlof altijd onder bewaking dient plaatsvinden, gelet op de bijzondere omstandigheid dat klager levenslang is gestraft en ongewenst verklaard is, evenmin op voorhand onredelijk of onbillijk, noch in strijd met het bepaalde in het EVRM. Hierbij merkt de beroepscommissie op dat een concrete toetsing pas plaats kan vinden indien sprake

is van een (afwijzende) beslissing op een verzoek om verlof. Bij deze toetsing kan het verloop van een eerder verlof dan wel van eerdere verloven worden betrokken. De beroepscommissie gaat er overigens vanuit dat waar sprake is van een dynamisch proces het detentieplan tussentijds kan worden bijgesteld.

Zaaknummer:

15/2697/GV

Datum uitspraak:

15 september 2015

Beroepscommissie:

Urbanus, mr. G.L.M.

Boone, mr. M.

Rutten, mr. M.A.G.

Kokee, R. mr. (secr.)

Trefwoorden:

Verlof algemeen

Artikelen:

Regeling tijdelijk verlaten van de inrichting art. 14, 5 lid 2

Samenvatting:

Gelet op recidiverisico en het risico op onttrekken aan voorwaarden heeft de Staatssecretaris redelijkerwijs kunnen concluderen dat bijzondere voorwaarden (locatiegebod met elektronisch toezicht, meldplicht en aanwezigheid tussen 23.00 en 07.00 uur) aan verlof moeten worden verbonden. Halvering duur verlof in verband met positieve urinecontrole. Beroep ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

Klager ondergaat een gevangenisstraf van 26 maanden met aftrek, wegens een

drugsgelateerd delict waarvoor hij in Duitsland is veroordeeld. De einddatum van klagers detentie valt op of omstreeks 25 februari 2016. In het reclasseringsrapport van 9 juni 2015, dat met behulp van een RISc is afgenomen, wordt het recidiverisico ingeschat als hoog/gemiddeld. Het risico op het zich onttrekken aan voorwaarden wordt ingeschat op gemiddeld. Naar het oordeel van de beroepscommissie heeft de Staatssecretaris uit het voorgaande redelijkerwijs kunnen concluderen dat aan verlofverlening maatschappelijke risico's zijn verbonden, waarvan het noodzakelijk is deze door middel van voorwaarden die aan het verlof worden verbonden, te ondervangen. Voorts heeft de Staatssecretaris naar aanleiding van de positieve urinecontrole van 6 juli 2015 de duur van het algemeen verlof kunnen verminderen tot de helft van de maximale duur van 60 uur. In het landelijk geldend drugsontmoedigingsbeleid wordt voorgeschreven dat de eerste keer dat gebruik van softdrugs wordt geconstateerd de helft van het eerstvolgend verlof wordt ingetrokken. De omstandigheid dat het volgens klager ging om een geringe overschrijding van de THC-waarde en hij tijdens de urinecontrole van een week later negatief heeft gescoord, doet hier niet aan af. Het beroep zal daarom ongegrond worden verklaard.

Zaaknummer:

15/2597/GV

Datum uitspraak:

3 september 2015

Beroepscommissie:

Pol, mr. U. van de

Boone, mr. M.

Rossem-Broos, mr. R.S.T. van

Eijk, M. van (secr.)

Trefwoorden:

Verlof algemeen

Artikelen:

Regeling tijdelijk verlaten van de inrichting art. 4, onder I

Samenvatting:

Klager heeft geen rechtmatig verblijf in Nederland, behoort tot de categorie strafrechtelijk gedetineerde vreemdelingen en zal na zijn detentie worden uitgezet. Bezwaar schort terugkeerbesluit niet op. Verzoek om voorlopige voorziening leidt er niet toe dat klagers verblijfsvergunning in afwachting van de uitspraak van de rechtbank komt te herleven. Beroep ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

Klager ondergaat een gevangenisstraf van 42 maanden met aftrek, wegens doodslag. Aansluitend dient hij twee weken gevangenisstraf te ondergaan, wegens diefstal in vereniging. De einddatum van de detentie is thans bepaald op 25 november 2016. Op grond van artikel 4 aanhef en onder I van de Regeling wordt verlof geweigerd van "een gedetineerde die ongewenst is verklaard, ten aanzien van wie een procedure tot ongewenstverklaring loopt, tenzij hieraan schorsende werking is verleend, of van wie vaststaat dat hij na de detentie zal worden uitgezet." Bij beschikking van 23 juli 2015 heeft de Staatssecretaris klagers verblijfsvergunning ingetrokken en aan hem een inreisverbod opgelegd. Daarnaast staat in de beschikking: "U moet Nederland en de EU meteen verlaten." Dit betekent dat klager geen rechtmatig verblijf in Nederland heeft, dat hij behoort

tot de categorie strafrechtelijk gedetineerde vreemdelingen en dat hij na zijn detentie zal worden uitgezet. Uit het namens klager ingediende beroepschrift volgt dat klagers raadvrouw medio augustus 2015 bezwaar heeft ingediend tegen het terugkeerbesluit en om een voorlopige voorziening heeft gevraagd. De vraag is of aanwending van een rechtsmiddel de werking van het besluit opschort. In artikel 6:16 van de Algemene wet bestuursrecht is bepaald dat het bezwaar of beroep de werking van een besluit waartegen het is gericht niet schorst, tenzij bij of krachtens wettelijk voorschrift anders is bepaald. In artikel 73, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 is 'anders bepaald'. Dit artikellid luidt – voor zover hier van belang – als volgt: "De werking van het besluit tot intrekking van de verblijfsvergunning wordt opgeschort totdat de termijn voor het maken van bezwaar of het instellen van administratief beroep is verstreken of, indien bezwaar is gemaakt of administratief beroep is ingesteld, totdat op het bezwaar of administratief beroep is beslist." In artikel 73, tweede lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 is evenwel bepaald dat het eerste lid niet van toepassing is indien de verblijfsvergunning is ingetrokken op de grond als bedoeld in artikel 16, eerste lid, onder a of d. De grond als bedoeld in artikel 16, eerste lid onder d, van de Vreemdelingenwet 2000 houdt in dat de betrokkene een gevaar vormt voor de openbare orde of nationale veiligheid. Uit het terugkeerbesluit volgt dat klagers verblijfsvergunning is ingetrokken en aan hem een inreisverbod is opgelegd, omdat hij een gevaar vormt voor de openbare orde. Derhalve is het terugkeerbesluit, door het indienen van bezwaar, niet opgeschort. Het verzoek om een voorlopige voorziening strekt er enkel toe te bewerkstelligen dat klager niet wordt uitgezet voordat

op het bezwaar is beslist en leidt er niet toe, ook niet bij toewijzing, dat klagers verblijfsvergunning in afwachting van de uitspraak van de rechtbank komt te herleven. Gelet op het vorenstaande en op het bepaalde in artikel 4 onder I van de Regeling is de beroepscommissie van oordeel dat de beslissing tot afwijzing van de verlofaanvraag, bij afweging van alle in aanmerking komende belangen, waaronder de positieve adviezen, niet als onredelijk of onbillijk kan worden aangemerkt. Het beroep van klager zal derhalve ongegrond worden verklaard.

Zaaknummer:

15/3049/STA (wraking)

Datum uitspraak:

17 september 2015

Beroepscommissie:

Wit, mr. J.A.M. de
Holten, mr. A. van der
Rutten, mr. M.A.G.
Bevaart, mr. E.W. (secr.)

Trefwoorden:

Bewegingsvrijheid afzondering en separatie

Artikelen:

Instellingswet Raad voor
Strafrechtsoetepassing en Jeugdbescherming
2015 art. 31; Bvt art. 34

Samenvatting:

Reeds nu schorsingsvoorzitter X met vakantie is en een vervanger op schorsingsverzoeken beslist tijdens deze vakantie, moet het verzoek om wraking van schorsingsvoorzitter X worden afgewezen. De vervanger zal beslissen op het in het verzoekschrift tevens gedane verzoek om

schorsing.

Rechtsoverwegingen:

Verzoeker vraag om wraking van de voorzitter [...] op de grond dat zij in strijd met het EVRM bij de behandeling van vrijwel al zijn schorsingsverzoeken zonder meer de onjuiste stellingen van het hoofd van de inrichting heeft overgenomen, zoals laatstelijk in RSJ 23 juli 2015, 15/2335/STA. Naar het oordeel van de wrakingskamer dient het wrakingsverzoek te worden afgewezen reeds nu genoemde schorsingsvoorzitter thans met vakantie is en gedurende deze vakantie in haar plaats een andere voorzitter schorsingsverzoeken ex artikel 64 van de Beginselenwet verpleging ter beschikking gestelden behandelt. Deze andere voorzitter zal het tevens door verzoeker gedane schorsingsverzoek in behandeling nemen en daarop beslissen.

Zaaknummer:

15/1149/TB

Datum uitspraak:

25 september 2015

Beroepscommissie:

Urbanus, mr. G.L.M.
Bos, drs. W.A.Th.
Korvinus, mr. C.F.
Groeneveld, mr. F.A. (secr.)

Trefwoorden:

Plaatsing/overplaatsing longstay;
Motiveringsbeginsel

Artikelen:

Bvt art. 11

Samenvatting:

Aan ten tweede male gedane aanbeveling van LAP tot nader onderzoek klager in PBC is geen uitvoering gegeven. Inrichting ziet geen meerwaarde hierin. Staatssecretaris heeft geen kenbare afweging gemaakt tussen herhaalde advies LAP en advies inrichting. Beslissing onvoldoende gemotiveerd. Beroep gegrond en opdracht nieuwe beslissing.

Rechtsoverwegingen:

Bij de (over)plaatsing van ter beschikking gestelden dient de Staatssecretaris, op grond van artikel 11, tweede lid, van de Bvt in zijn overwegingen te betrekken:

- a) de eisen die de bescherming van de maatschappij tegen de gevaarlijkheid van de ter beschikking gestelde voor de veiligheid van anderen dan de ter beschikking gestelde of de algemene veiligheid van personen of goederen stelt, en
- b) de eisen die de behandeling van de ter beschikking gestelde gezien de aard van de bij hem geconstateerde gebrekkige ontwikkeling of ziekelijke stoornis van zijn geestvermogens stelt. Klager verblijft sinds 6 november 2008 in de longstayvoorziening van de Pompestichting. In paragraaf 6.3 van het Beleidskader longstay forensische zorg van 1 januari 2009, in werking getreden op 1 juni 2009, is bepaald dat door middel van een periodieke toets driejaarlijks door de LAP wordt beoordeeld of voortzetting van de longstay-status nog gerechtvaardigd is. Bij deze toets is het van belang de behandelingsvatbaarheid van de ter beschikking gestelde te onderzoeken. De LAP heeft bij advies van 31 januari 2013 geadviseerd tot voortzetting van klagers longstay-status. Daarnaast heeft de LAP – voor zover hier van belang – het volgende geadviseerd: “[...] de commissie acht nader onderzoek inzake de diagnostiek wel

aangewezen. [...] De commissie adviseert, conform het advies van rapporteur [K.] van 15 september 2011, om naast de psychotische component te kijken naar de aanwezigheid van een mogelijke affectieve component, al dan niet gerelateerd aan ADHD, en of dat tot wijzigingen in het medicatiebeleid moet leiden. [...] Daarnaast adviseert de commissie om indien mogelijk een neuro(psycho)logisch onderzoek te verrichten in verband met doorgemaakt hersentrauma in 1983 vanwege een ernstig auto ongeluk. Gelet op al het vorenstaande adviseert de commissie om [klager] te laten onderzoeken in het Pieter Baan Centrum, zodat de situatie van [klager] kan worden geëvalueerd en nader onderzoek kan worden gedaan naar de diagnostiek. Vervolgens kan worden gezien of de diagnostische bevindingen indicaties opleveren om het medicatiebeleid te herzien dan wel verder te optimaliseren.” In het advies van 13 januari 2015 heeft de LAP wederom geadviseerd tot voortzetting van de longstay-status. Daarnaast heeft de LAP – voor zover hier van belang – het volgende geadviseerd: “De commissie achtte bij de vorige herbeoordeling van 31 januari 2013 een onafhankelijk onderzoek door het Pieter Baan Centrum geïndiceerd, zodat de situatie van [klager] kon worden geëvalueerd en nader onderzoek kon worden gedaan naar de diagnostiek. [...] Uit de reactie van de kliniek van 14 februari 2013 is gebleken dat de kliniek geen meerwaarde ziet in een opname en onderzoek van [klager] in het PBC [...] Naar het oordeel van de commissie heeft de kliniek onvoldoende gemotiveerd om welke reden(en) geen meerwaarde wordt gezien in een onderzoek door het PBC. De adviescommissie wenst hierbij op te merken dat juist in de longstay setting [...] steeds opnieuw moet worden gekeken of er mogelijkheden zijn om op een verantwoorde

manier de longstay status op te heffen en dat daarin een maximale inspanning van onder meer de kliniek mag worden verwacht. Bedoeld onderzoek kan daar naar het oordeel van de commissie toe bijdragen. Gelet op het bovenstaande en op het nog immer instabiele psychische toestandbeeld van [klager] [...] acht de adviescommissie onderzoek door het PBC nog immer geïndiceerd. Het onderzoek dient volgens de commissie met name te zien op de volgende punten:

- Een herbeoordeling van de diagnostiek, inclusief commentaar op de door eerdere rapporteurs gedane diagnostische suggesties. Zo mogelijk ondersteund door een neuropsychologisch onderzoek;
- In aanvulling op de diagnostische conclusies, een advies over een optimale (medicamenteuze) behandeling,
- Beantwoording van de vraag wat de mogelijkheden zijn voor [klager] voor uitstroom naar een GGZ voorziening, wellicht via een verblijf binnen De Voorde. De adviescommissie acht het gelet op het vorenstaande aangewezen om een nieuwe herbeoordeling reeds over een jaar te laten plaatsvinden."Zoals uit het vorenstaande blijkt heeft de LAP in januari 2015 voor de tweede keer in twee jaar tijd aanleiding gezien te adviseren nader onderzoek inzake (onder meer) diagnostiek te laten uitvoeren door het PBC, zodat op basis daarvan klagers situatie opnieuw kan worden geëvalueerd. De inrichting heeft op 30 maart 2015 laten weten wederom geen meerwaarde te zien in een dergelijk onderzoek in het PBC en heeft in dit kader te kennen gegeven – samengevat weergegeven – dat geen resultaten van voor 1983 bekend zijn waardoor een vergelijking van resultaten niet mogelijk is, dat klagers persoonlijkheidsproblematiek en

psychotische toestandbeeld een gedegen testafname waarschijnlijk in de weg staan, dat het aangeboden neuropsychologisch onderzoek door klager is geweigerd, dat alle informatie die sinds 1997 is vergaard heeft geleid tot de huidige diagnose en dat geen aanwijzingen zijn gevonden voor ADHD. Aan de, ten tweede male gedane, aanbeveling van de LAP om klager(s) situatie nader te laten onderzoeken in het PBC is wederom geen uitvoering gegeven. In de bestreden beslissing van de Staatssecretaris is niet vermeld waarom is beslist geen gevolg te geven aan de aanbeveling van de LAP. In de schriftelijke reactie op het beroepschrift namens de Staatssecretaris van 16 juni 2015 is in dit kader enkel volstaan met een weergave van het standpunt van de inrichting en met de vermelding dat 'van een opname in het Pieter Baan Centrum nog steeds geen meerwaarde [wordt] verwacht' en ter zitting is namens de Staatssecretaris enkel meegedeeld dat de Staatssecretaris het standpunt van de inrichting volgt. Niet is gebleken dat de Staatssecretaris voorafgaande aan de bestreden beslissing een kenbare afweging heeft gemaakt tussen enerzijds het advies van de LAP, dat ertoe strekt om te bezien of er nog een opening bestaat voor een andere behandelroute, en anderzijds het advies van de inrichting, dat ertoe strekt de ingeslagen koers voort te zetten. Ook later in de procedure is namens de Staatssecretaris onvoldoende onderbouwd waarom ervoor is gekozen het advies van de inrichting zwaarder te laten wegen dan het (herhaalde) gemotiveerde advies van de LAP, terwijl de beroepscommissie met de LAP van oordeel is dat uitgangspunt dient te zijn dat binnen de longstay steeds wordt gekeken of er mogelijkheden zijn om op een verantwoorde manier de longstay-status op te heffen. Tegen deze achtergrond bezien is de

beroepscommissie van oordeel dat de bestreden beslissing onvoldoende gemotiveerd is. Hierbij komt dat in de bestreden beslissing van de Staatssecretaris niet is vermeld of gevolg wordt gegeven aan het advies van de LAP om over een jaar klagers longstay-status opnieuw te beoordelen. Gezien het vorenstaande zal de beroepscommissie het beroep gegrond verklaren en de beslissing waartegen beroep is ingesteld vernietigen. De Staatssecretaris zal worden opgedragen een nieuwe beslissing te nemen met inachtneming van deze uitspraak binnen een termijn van vier weken na ontvangst van deze uitspraak. Bij die nieuwe beslissing dient de Staatssecretaris, naast het bovenstaande, ook te betrekken de – ter zitting geopperde – mogelijkheid om klager in de Pompestichting (op de door de LAP genoemde onderdelen) te laten onderzoeken door een externe, niet aan de Pompestichting verbonden deskundige. Voorts dient in die nieuwe beslissing betrokken te worden de mededeling van de GZ-psycholoog in de pro justitia rapportage van 9 september 2014 dat ‘een neurologisch onderzoek gewenst [zou] zijn’, de omstandigheid dat de inrichting wel aanleiding heeft gezien klager neuropsychologisch te onderzoeken en de mededeling van klager ter zitting dat hij wel wil meewerken aan onderzoeken, mits deze worden uitgevoerd door niet bij de Pompestichting betrokken deskundigen. Ten overvloede merkt de beroepscommissie op dat indien mocht worden besloten tot nader onderzoek, van belang is dat er duidelijke en voorspelbare afspraken met klager hieromtrent worden gemaakt. De beroepscommissie acht geen termen aanwezig voor het toekennen van een tegemoetkoming.

